

بررسی منابع و راههای انتشار عفونت بیمارستانی

حسین بابایی^{۱*}، زینب ربیعی^۲، فاطمه مالچی^۲، مرضیه ربیعی^۳

۱- کارشناس ارشد بیوشیمی، بیمارستان تامین اجتماعی سلمان فارسی بوشهر

۲- هیات علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

۳- کارشناس رادیولوژی، بیمارستان امام خمینی کنگان

*نویسنده مسوول: rastinartin@yahoo.com, [tell:09198644678](tel:09198644678)

مقدمه و هدف: عفونت بیمارستانی یکی از معضلات پزشکی قرن حاضر است که عبارتست از عفونتهایی که بیماران بستری، در ایام اقامت خود در بیمارستان به آن مبتلا شده و فقط بیماریهایی که بعد از ۴۸ ساعت بستری در بیمارستان آشکار می شوند به عنوان عفونتهای بیمارستانی مورد توجه قرار می گیرند. این عفونت ها ضمن افزایش طول مدت اقامت در بیمارستان، موجب افزایش ابتلا، مرگ و افزایش هزینه های بیمارستانی می شوند و از طرفی خطری برای انتشار عفونت در جامعه تلقی می شود. این مقاله مروری با هدف بررسی منابع و راههای انتشار عفونت بیمارستانی در راستای کاهش این عفونتها انجام شد.

روش کار: مطالعه حاضر یک مطالعه مروری است که با جستجوی منابع معتبر اینترنتی از سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵، در سایتهای [scimedirect](http://scimedirect.com)، [pubmed](http://pubmed.com)، [Google scholar](http://google.com)، انجام شد.

یافته ها: بررسی مطالعات مختلف نشان داد عمده ترین منابع و راههای انتشار عفونت عبارتند از: نشستن دست قبل و بعد از هر تماس با بیمار، نپوشیدن دستکش هنگام پانسمان یا عدم تعویض به موقع در بیماران مختلف، استفاده از لوله های مکنده آلوده، سوند ادراری و آنژیوکت آلوده، استفاده از وان حمام آلوده و توالیت فرنگی آلوده، استفاده از لگن برای چندین بیمار بدون شستن و تمیز کردن آنها، شستشوی جارو و وسایل دیگری که جهت تمیز کردن کف بیمارستان بکار می رود در حمام و وان، اشکال در سیستم تهویه و آلوده بودن مخزن آب با لژیونلا، و در نهایت وسایلی که جهت پانسمان به کار می روند به علت خرابی اتوکلاو بخوبی استریل نشده اند.

نتیجه گیری: رعایت اصول بهداشتی برای مبارزه با عفونت ها ساده تر و ارزانتر از درمان آنهاست.

واژه های کلیدی: عفونت بیمارستانی، منابع، راه انتشار